

SZAKIRODALOM

Hajdú József – Kun Attila (szerk.): Munkajog I.-II. Patrocinium Kiadó, Budapest, 2011.

Mindig nagy öröm új hazai munkajogi tankönyvet kézbe venni, napjainkban pedig különösen, amikor különböző okok és megfontolások miatt ritkábban jelennek meg új művek vagy frissülnek a korábban kiadott munkák. Most kezünkbe vehetünk egy teljesen új, kétkötetes munkajog tankönyvet, amely több, mint 500 oldalon tárgyalja a magyar munkajogot. A köteteket két szerkesztő Hajdú József (főszerkesztő) és Kun Attila (szerkesztő) jegyzi, a szerzők Ember Alex, Hegedűs Bulcsú, Homicskó Árpád, Kárpáti Judit, Marencsák Zsolt, Rossu Balázs, Rúzs Molnár Krisztina, Tánczos Rita.

A tankönyv egyetemi tankönyv, mégpedig e műfajon belül azon ritkának nevezhető tulajdonsággal rendelkezik, hogy két jogi kar (a Szegedi Egyetem és a Károli Gáspár Református Egyetem jogi karainak) oktatói a szerzők és így (legalább) két egyetem munkajogi képzését egyszerre megalapozza a két kötet. Az egyetemi tankönyvtől többen és többfélet várnak, mint általában egy tankönyvtől vagy egy monográfiától: a munkajoggal ismerkedő hallgató átlátható rendben felépített tudástárat, amely világos és jól tanulható; a szakmai-tudományos közönség várja a vitás kérdésekben a kollégák álláspontját, a definíciókat, amelyeket lehet cáfolni vagy hivatkozni; emellett még a gyakorló szakemberek is kézbe szeretik venni, ha megoldást keresnek vitás munkajogi kérdéseikre.

A jogot tanulók a tankönyvet nagy haszonnal fogják forgatni, szerkezete jól átlátható, a szöveg mindvégig világos, lényegre törő, a tananyag megértését szemléletes példák segítik. A két kötet alkotói nagy hangsúlyt helyeztek a lehető legteljesebb tematika feldolgozására: komoly figyelmet fordítottak az alapozó részekre (bőséges a történeti és a nemzetközi áttekintés, a munkajogi alapelvek bemutatása), ezek után a munka magánjoga teljeskörű ismertetése mellől nem hagyták el a közszféra munkajogának, a munkaügyi ellenőrzésnek, sőt még a munkavédelem alapvető szabályainak feldolgozását sem.

Nagy érdeklődéssel vesznek kézbe a munkajogot kutatók, oktatók is egy új munkajogi tankönyvet. Számukra a didaktikai megoldások mellett a vitás kérdésekről alkotott vélemények a legérdekesebbek. Bőséges a két kötet e tekintetében is, így biztosan gyakran meg fognak jelenni ezek a vélemények a későbbi munkajogi publikációkban is. Érdemes egy gondolat erejéig megállni egy szerkesztési, didaktikai (tankönyveknél eldönthető/eldönthető) kérdésnél: használjon-e egy tankönyv lábjegyzeteket, azaz milyen módon hivatkozza, mutassa be a kapcsolódó irodalmat. Hozhatóak fel érvek a részletes lábjegyzetelés, és amellett is, hogy egy tankönyv ne tartalmazzon didaktikai okokból lábjegyzeteket. Ebben a kérdésben nem bizonyult keménykezűnek a két kötet főszerkesztő-

je és szerkesztője: vannak lábjegyzetek néhány helyen, vannak hivatkozások helyenként szövegen belül is, és a kötet végén szerepel a (a szövegben, lábjegyzetben vagy jelzett, vagy nem jelzett) hivatkozott és felhasznált irodalom felsorolása (megjegyzendő, hogy nyilván nem egyszerű egy ekkora szerzői gárdánál egységes szerkesztési, hivatkozási szempontokat következetesen végigkövetetni).

A munkajoggal foglalkozó gyakorló szakemberek is találhatnak vitás kérdésekre válaszokat a könyvek lapjain, mivel a szerzők feldolgozzák a bírói és jogalkalmazói gyakorlat legfontosabb pontjait, bőségesek a Legfelsőbb Bíróság gyakorlatára és a foglalkoztatási (szerződéskötési) gyakorlatra történő utalások, példák is.

Természetesen nem lehetséges mindhárom fent jelzett igény maximális kielégítése egy műben, de a két kötet ésszerű kompromisszumok mentén, mindhárom célközönségnek tud hasznosat és értékeset nyújtani azzal, hogy előtérbe (természetesen és helyesen) a hallgatók tananyaggal való ellátását helyezték a szerzők és a szerkesztők.

Bankó Zoltán